

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 701

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 august 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 267 din 24 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.122. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea anexei nr. 1 la Ghidul de clasificare a informațiilor în Ministerul Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.16/2016.....	6
1.869. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitului anual pe veniturile persoanelor fizice.....	7–11
ACTE ALE COLEGIULUI FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA	
28. — Hotărâre pentru aprobarea Procedurii privind eliberarea certificatului de conformitate și pentru modificarea Hotărârii Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 6/2018 pentru stabilirea cuantumului cotizației de membru și a unor taxe încasate de Colegiul Fizioterapeuților din România	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 267

din 24 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, excepție ridicată de Societatea Modern Bau — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 4.105/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.084D/2017.

2. La apelul nominal răspund, pentru autoarea excepției, domnul avocat Florin Bulieris, din Baroul Cluj, cu delegație depusă la dosar, precum și domnul Cristian Voicu, practician în insolvență, pentru părțile TZA Insolvență — S.P.R.L. din București și Solvendi — S.P.R.L. din Cluj-Napoca, în calitate de lichidatori judiciari ai Societății CBC Development — S.R.L. din Cluj-Napoca, cu împuternicire depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus un înscris prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, în vederea conexării prezentului dosar cu un alt dosar, având același obiect, și care a fost înregistrat pe rolul Curții Constituționale la data de 13 aprilie 2018.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acestei cereri, având în vedere stadiile procesuale diferite în care se află cele două dosare.

5. Curtea, deliberând, respinge cererea de conexare.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că, potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, privilegiile speciale imobiliare, recunoscute antreprenorului în temeiul dispozițiilor art. 1737 din Codul civil din 1864, născute și înscrise/neînscrise în cartea funciară înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil, se convertesc deplin drept în ipotecile legale, la împlinirea unui termen de un an de la data intrării în vigoare a noului Cod civil. Așadar, ipoteza incidentă în cauza de față este aceea potrivit căreia un astfel de privilegiu intră în concurs cu un creditor garantat cu ipotecă. Potrivit doctrinei, efectul privilegiului special imobiliar este acela de a avea preferință chiar și în fața ipotecilor înscrise anterior în cartea funciară, întrucât, în cazul privilegiului special imobiliar, înscrierea în cartea funciară nu era constitutivă de drepturi, având doar efectul obținerii opozabilității față de ceilalți creditori.

Într-o procedură de executare silită, în legătură cu distribuirea sumelor obținute din valorificarea averii debitorului, trebuie făcută distincție în funcție de data intrării în vigoare a noului Cod civil. Astfel, dacă valorificarea are loc înainte de 1 octombrie 2011, creditorul care a avut un privilegiu special imobiliar va avea preferință, iar dacă distribuția sumelor va avea loc după această dată, acest creditor va beneficia de o ipotecă legală și va pierde substanța dreptului său, adică preferința. Astfel, în opinia autoarei excepției, a converti de drept un privilegiu special imobiliar într-o ipotecă legală înseamnă tocmai pierderea dreptului de preferință. În acest mod, textul de lege criticat contravine prevederilor art. 44 — *Dreptul de proprietate privată* din Constituție, precum și dispozițiilor art. 1 — *Protecția proprietății*, cuprinse în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, sunt încălcate și prevederile art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* din Constituție, deoarece pierderea acestei preferințe reprezintă substanța dreptului de privilegiu special imobiliar, precum și o restrângere a exercițiului dreptului, care nu îndeplinește condițiile reglementate prin acest text constituțional. Se mai arată că scopul actului normativ criticat a fost soluționarea conflictului de legi în timp, prin punerea de acord a legislației civile existente cu prevederile noului Cod civil. De asemenea, potrivit art. 77 din Legea nr. 71/2011, înscrierile făcute în cartea funciară în baza unor acte sau fapte juridice anterioare vor produce efectele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii acestor acte ori, după caz, la data săvârșirii sau producerii acestor fapte, însă textul de lege criticat reprezintă o excepție de la acest principiu, excepție ce nu este explicată în expunerea de motive a legii, iar termenul de un an, cuprins în textul de lege criticat, nu poate avea nicio semnificație, fiind aleatoriu și lipsit de proporționalitate.

7. Se mai arată că prevederile art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011 contravin principiului neretroactivității legii civile, dat fiind faptul că această convertire a privilegiului special imobiliar în ipotecă legală nu reprezintă decât o disimulare a efectului retroactiv, având în vedere faptul că noua lege se aplică unor drepturi substanțiale născute în temeiul vechiului Cod civil.

8. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011, se arată că, deși acesta tinde să reglementeze opozabilitatea privilegiilor pentru care formalitățile de publicitate au fost efectuate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil, totuși nu reușește acest lucru, făcând o diferență între creditorii care și-au înscris privilegiile în cartea funciară înainte, respectiv după intrarea în vigoare a noului Cod civil.

9. Partea Societatea CBC Development — S.R.L. din Cluj-Napoca, prin lichidatori judiciari, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că atât noul Cod civil, cât și vechiul Cod civil conferă un rang privilegiilor și ipotecilor, în ordinea înscrierii.

10. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate sunt norme tranzitorii și de punere în

aplicare a noului Cod civil, raportat la noua configurare pe care acesta o realizează în privința tipurilor de garanții reale imobiliare. Se mai arată că privilegiile speciale imobiliare înscrise potrivit vechii reglementări se convertesc în ipoteci legale, ceea ce asigură protecția drepturilor creditorilor, fiind recunoscute garanțiile născute sub imperiul vechii reglementări, însă într-o altă configurare juridică. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011, se arată că acestea stabilesc regula privind ordinea de prioritate, în condițiile în care privilegiile și ipotecile înscrise anterior intrării în vigoare a noului Cod civil sunt preferate celor înscrise ulterior, astfel încât preferința dată de ordinea înscrierii este conservată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

11. Prin Încheierea din 23 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.105/117/2015, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Societatea Modern Bau — S.R.L. din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în justificare tabulară.

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, potrivit dispozițiilor tranzitorii cuprinse în art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, privilegiile speciale imobiliare se convertesc de plin drept în ipoteci legale, după expirarea unui termen de un an de la intrarea în vigoare a Codului civil, dacă au fost înscrise, până la intrarea în vigoare a Codului civil, fie în vechile registre de publicitate imobiliară, fie în cărțile funciare sau dacă au fost înscrise, în condițiile Codului civil, în noile cărți funciare. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, această convertire aduce atingere privilegiului legal imobiliar, ca drept real accesoriu dreptului de proprietate, ce beneficiază de protecția constituțională și convențională a proprietății private.

13. Se mai arată că, în temeiul art. 1722 din Codul civil din 1864, beneficiarul unui privilegiu legal imobiliar avea, în virtutea dreptului dobândit *ope legis*, așteptarea legitimă de a-și valorifica creanța înaintea altor creditori. Or, potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, criticate în prezenta cauză, convertirea privilegiilor speciale imobiliare în ipoteci legale echivalează cu o depozitare de ordine de preferință, în condițiile în care „rangul privilegiilor convertite este unul ordinar, dat de data înscrierii în cartea funciară, iar nu de data nașterii dreptului”. Astfel, beneficiarul unui privilegiu imobiliar poate pierde ordinea de preferință în fața unui creditor ipotecar al cărui drept s-a născut și a fost înscris în cartea funciară în temeiul noului Cod civil, dar anterior înscrierii ipotecii legale convertite.

14. Se mai arată că, potrivit textului de lege criticat, data transformării privilegiilor deja înscrise în cartea funciară până la intrarea în vigoare a Codului civil este 1 octombrie 2012, respectiv la un an de la data intrării în vigoare a Codului civil. Astfel, dacă până la această dată beneficiarul privilegiului ar fi intrat în concurs cu alți creditori, el s-ar fi putut prevala de dreptul său de preferință, însă după această dată nu va mai beneficia de cauza de preferință dată de calitatea creanței sale, respectiv aceea de privilegiu special imobiliar, iar nu de ipotecă legală. Se mai susține că, deși în doctrină se arată că privilegiile speciale imobiliare sunt în fond ipoteci privilegiate, acest lucru nu justifică restrângerea conținutului unui drept real de garanție, în temeiul dispozițiilor tranzitorii criticate. În acest mod se aduce atingere înseși substanței drepturilor dobândite în temeiul art. 1737 din Codul civil din 1864, fără a fi întrunite condițiile restrictive

reglementate prin art. 53 din Constituție, respectiv fără ca măsura să fie necesară și proporțională.

15. În acest sens se mai arată că drepturile reale accesorii, astfel cum sunt privilegiile imobiliare, nu sunt drepturi absolute, însă limitarea acestora poate fi admisă numai în măsura în care legiuitorul a urmărit un scop legitim și există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit. Or scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea criticată nu este nici clar, nici determinat, ci, dimpotrivă, creează un dezechilibru între interesele creditorilor aflați în concurs. De asemenea, nu sunt acordate garanții suficiente pentru conservarea drepturilor câștigate ca urmare a nașterii privilegiului imobiliar în temeiul Codului civil din 1864, care impunea un alt regim juridic decât cel actual aferent ipotecilor legale imobiliare. Se mai arată că în acest mod este încălcat și principiul constituțional al neretroactivității legii civile, prin aplicarea unei legi mai nefavorabile unui drept care putea fi supus doar dispozițiilor legale în vigoare la momentul când acesta s-a născut.

16. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011, se arată că, deși potrivit art. 155 alin. (1) din același act normativ, conținutul privilegiilor va fi guvernat de legea în vigoare la data nașterii lui, totuși textul de lege criticat modifică un aspect legat de însuși conținutul acestui drept real imobiliar. Astfel, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, efectuarea sau neefectuarea formalităților de publicitate nu ar fi trebuit să aibă relevanță în păstrarea rangului de prioritate dobândit conform legii în vigoare la momentul nașterii dreptului. Cu alte cuvinte, în opinia sa, indiferent de momentul înscrierii în cartea funciară și de faptul că lipsa înscrierii este imputabilă sau neimputabilă titularului privilegiului, câtă vreme privilegiul este născut sub imperiul vechii reglementări, rangul de prioritate dobândit trebuia să rămână același, iar nu să fie transformat în raport cu data înscrierii în registrele de publicitate.

17. **Tribunalul Cluj — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că prevederile legale criticate nu restrâng dreptul de proprietate sau drepturile reale accesorii, ci realizează o raționalizare a garanțiilor recunoscute prin lege. Se mai apreciază că textele de lege criticate stabilesc modalitatea de adaptare a vechilor privilegii la cerințele noului Cod civil, fără a restrânge conținutul acestora. Dimpotrivă, prin convertirea de plin drept a vechilor privilegii în ipoteci, protecția creditorilor este mărită. Nu este încălcat principiul constituțional al neretroactivității legii, întrucât nu se aduce atingere drepturilor decurgând din privilegiile anterioare, creditorii păstrându-și nealterate garanțiile existente, într-o altă formulă juridică.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, potrivit căroră:

— Art. 78 alin. (2): „(2) *Privilegiile speciale imobiliare, înscrise fie în vechile registre de publicitate imobiliară, fie în noile cărți funciare până la intrarea în vigoare a Codului civil sau, după caz, în condițiile prevăzute la alin. (1), se convertesc de plin drept în ipotecile legale după expirarea unui termen de un an de la intrarea în vigoare a Codului civil sau, după caz, de la data înscrierii și se vor supune dispozițiilor Codului civil.*”;

— Art. 155 alin. (3): „(3) *Privilegiile pentru care formalitățile de publicitate au fost efectuate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil își păstrează rangul de prioritate dobândit conform legii în vigoare la momentul realizării acestora.*”

22. Prevederile art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011 fac trimitere la art. 78 alin. (1) din același act normativ, potrivit căruia: „(1) *Privilegiile speciale imobiliare și ipotecile legale născute până la intrarea în vigoare a Codului civil pot fi înscrise și după această dată, fie în vechile registre de publicitate imobiliară, dacă pentru imobilele grevate nu sunt deschise cărți funciare noi în condițiile art. 58¹ din Legea nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fie în noile cărți funciare, potrivit dispozițiilor acestei din urmă legi.*”

23. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile, art. 20 alin. (1) cu referire la aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor în concordanță cu tratatele internaționale privind drepturile omului la care România este parte, art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată și a proprietății private și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 — *Protecția proprietății*, cuprinse în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 1722 și art. 1790 din Codul civil din 1864, privilegiile speciale imobiliare confereau atât dreptul de preferință, cât și dreptul de urmărire a bunului grevat în mâinile terților dobânditori, aceștia fiind obligați la plata creanței, în calitate de proprietari ai bunului grevat (*res, non persona debet*). Însă prioritatea privilegiilor speciale imobiliare, chiar și față de ipotecile, nu opera dacă nu erau îndeplinite formalitățile de publicitate, necesare pentru conservarea privilegiilor. Astfel, în temeiul art. 1737 pct. 4 și art. 1742 coroborate cu art. 1738 din Codul civil din 1864, privilegiul constructorului („*arhitecții, antreprenorii, pietrarii și alți lucrători întrebuințați pentru a zidi, a reconstrui sau a repara edificii, canaluri sau alte opere*”, în accepțiunea Codului civil din 1864) se conserva prin înscrierea într-un registru special al judecătorei în a cărei rază teritorială sunt situate edificiile atât a procesului-verbal care să constate starea imobilului înainte de începerea lucrărilor, cât și a unui proces-verbal de recepție a lucrărilor, întocmit în termen de 6 luni de la finalizarea acestora de un expert numit de judecătoreie. Obligativitatea întocmirii acestor două procese-verbale, fără de care nu puteau fi îndeplinite formalitățile legale de conservare a privilegiului special imobiliar al constructorului, era justificată prin faptul că valoarea privilegiului nu poate depăși sporul de valoare dobândit de imobil în urma lucrărilor efectuate, soluție reglementată în prezent și de art. 2.386 pct. 6 din Codul civil din 2009, potrivit căruia privilegiului arhitectului și al antreprenorului este consacrat ca ipotecă legală.

25. Prin urmare, Curtea reține că, potrivit Codului civil din 1864, privilegiul special imobiliar trebuia adus la cunoștința terților prin înscrierea primului proces-verbal, întocmit după începerea lucrărilor, iar prin această înscriere trecea înaintea ipotecilor ce grevau același imobil, chiar și dacă acestea din urmă erau înscrise înaintea privilegiului, însă înainte de începerea lucrărilor. În concluzie, pentru a putea fi preferat ipotecilor, privilegiul special imobiliar trebuia să fie înscris potrivit procedurii stabilite prin lege (art. 1737 pct. 4 din Codul civil din 1864, respectiv art. 103 din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor de cadastru și publicitate imobiliară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 633/2006 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor de cadastru și publicitate imobiliară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 29 decembrie 2006, în prezent abrogat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 și 571 bis din 31 iulie 2014), iar dacă înscrierea se făcea tardiv, privilegiul respectiv se transforma în simplă ipotecă, cu consecința că dobânda rang de prioritate de la data înscrierii, trecând după ipotecile înscrise anterior (art. 1745 din Codul civil din 1864).

26. Prin noul Cod civil, materia privilegiilor a fost reformată de către legiuitor, fiind eliminată categoria privilegiilor speciale imobiliare. Astfel, potrivit art. 2.386 pct. 6 din Codul civil, arhitecții și antreprenorii care au convenit cu proprietarul să edifice, să reconstruiască sau să repare un imobil beneficiază de o ipotecă legală asupra imobilului, pentru garantarea sumelor datorate acestora, însă numai în limita sporului de valoare realizat. În mod identic regimului juridic al privilegiilor speciale imobiliare reglementate de Codul civil din 1864, ipoteca este un drept real accesoriu ce conferă creditorului prerogativa preferinței și a urmăririi, însoțind dreptul de creanță a cărui executare o garantează. Potrivit art. 2.346 coroborat cu art. 2.421 din Codul civil, opozabilitatea ipotecii față de terți operează din ziua înscrierii în registrele de publicitate, iar stabilirea ordinii de preferință între ipotecile se face după criteriul temporal, potrivit regulii *prior tempore, potior iure*, criteriu după care se stabilește rangul ipotecilor.

27. În ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 78 alin. (1) și (2) din Legea nr. 71/2011, privilegiile speciale imobiliare înscrise până la intrarea în vigoare a Codului civil sau, după caz, înscrise după această dată se convertesc în ipotecile legale în termen de un an de la data înscrierii (în cazul privilegiilor înscrise după intrarea în vigoare a Codului civil) sau de la data intrării în vigoare a Codului civil (în cazul privilegiilor înscrise înainte de intrarea în vigoare a Codului civil).

28. Prevederile art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, textul de lege criticat în prezenta cauză, reprezintă o normă tranzitorie, destinată reglementării situației juridice a privilegiilor speciale imobiliare născute sub imperiul vechii reglementări, dat fiind faptul că, în prezent, aceste creanțe privilegiate sunt reglementate ca ipotecile legale, potrivit art. 2.386 din Codul civil. Or, din examinarea regimului juridic anterior al privilegiilor speciale imobiliare Curtea reține că acestea confereau prerogativa preferinței și a urmăririi, asemenea ipotecilor, astfel încât este justificată opțiunea legiuitorului de a include privilegiile speciale imobiliare în categoria ipotecilor legale. Autoarea excepției de neconstituționalitate critică această prevedere legală din perspectiva faptului că, în ipoteza în care privilegiul special imobiliar născut anterior intrării în vigoare a Codului civil nu a fost supus formalităților de publicitate înainte de această

dată, el pierde ordinea de preferință în fața unei ipoteci legale deja înscrise și care, potrivit regulii *prior tempore potior jure*, va avea un rang de prioritate mai înalt. Se susține, în acest sens, că în acest mod este restrâns conținutul unui drept real de garanție, accesoriu dreptului de proprietate, ceea ce contravine protecției constituționale și convenționale a dreptului de proprietate.

29. Curtea reține că, potrivit considerentelor reținute anterior, cu privire la opozabilitatea față de terți a privilegiului special imobiliar, în lipsa înscrierii privilegiului, anterior ipotecilor înscrise după începerea lucrărilor, privilegiul special imobiliar avea valoarea unei creanțe ipotecare și dobânda rang de prioritate în aceleași condiții ca și ipotecile, respectiv în ordinea înscrierii, astfel încât prevederea legală criticată reflectă practic, din acest punct de vedere, o identitate de regim juridic, în sensul că privilegiul imobiliar care nu a fost înscris până la data intrării în vigoare a Codului civil va dobândi rang de prioritate de la data înscrierii, în conformitate cu regimul juridic al opozabilității ipotecilor legale. În acest sens dispun și prevederile art. 155 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, potrivit cărora formalitățile de publicitate pentru opozabilitate față de terți a privilegiilor sunt guvernate de dispozițiile legii în vigoare la data efectuării acestora. Prin urmare, Curtea reține că este firesc ca privilegiile speciale imobiliare născute anterior intrării în vigoare a Codului civil, dar neînscrise nici în vechile registre de publicitate imobiliară, nici în noile cărți funciare, să urmeze regimul juridic al ipotecilor legale, cu care au fost asimilate de legiuitor în privința regimului de publicitate, dacă sunt înscrise după această dată. De asemenea, în privința privilegiilor speciale imobiliare înscrise fie în vechile registre de publicitate imobiliară, fie în noile cărți funciare până la intrarea în vigoare a Codului civil, acestea au dobândit rang de prioritate tot de la data înscrierii, astfel încât este justificată opțiunea legiuitorului de convertire a acestora în ipoteci legale. Din acest punct de vedere, dobândirea de rang de prioritate, în concordanță cu prevederile legii în vigoare la momentul înscrierii, este în acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii civile.

30. De altfel, opțiunea legiuitorului de instituire a unui termen de un an, calculat fie de la intrarea în vigoare a Codului civil (pentru privilegiile înscrise înainte de această dată), fie de la data înscrierii (pentru privilegiile înscrise după intrarea în vigoare a Codului civil), la expirarea căruia privilegiile speciale imobiliare se convertesc de plin drept în ipoteci legale, a avut în vedere uniformizarea regimului juridic al privilegiilor speciale imobiliare înscrise, dat fiind faptul că efectul înscrierii, indiferent de momentul când aceasta s-a realizat, era dat de dobândirea rangului de prioritate, aspect esențial în identificarea regimului juridic al opozabilității privilegiilor speciale imobiliare cu cel al ipotecilor legale.

31. De asemenea, Curtea mai reține că, în măsura realizării formalităților de informare a terților, în scop de opozabilitate, dreptul de garanție al creditorului este pe deplin protejat, în concordanță cu dispozițiile constituționale privind protecția dreptului de proprietate privată și cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății. Astfel, din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la noțiunea de „*bun*”, în situații precis delimitate, această noțiune include și creanțele determinate potrivit dreptului intern (a se vedea Hotărârea din 20 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Pressos Compania Naviera S.A. și alții împotriva Belgiei*, paragraful 31, Hotărârea din 6 octombrie 2005, pronunțată în Cauza *Draon împotriva Franței*, paragraful 65, Hotărârea din 10 iulie 2002, pronunțată în Cauza *Gratzinger și Gratzingerova împotriva Cehiei*, paragraful 69).

32. Curtea mai reține că din motivarea autorului excepției de neconstituționalitate rezultă că acesta susține că regimul juridic al opozabilității față de terți a privilegiului special imobiliar al constructorului, reglementat de art. 1737 din Codul civil din 1864, presupunea că beneficiarul unui privilegiu legal imobiliar avea, în virtutea dreptului dobândit *ope legis*, dreptul de a-și valorifica creanța înaintea altor creditori ipotecari, chiar și fără a-și fi înscris privilegiul în registrele de publicitate. Or, așa cum s-a reținut anterior (paragraful 25), potrivit dispozițiilor art. 1745 din Codul civil, pentru a putea fi preferat ipotecilor, privilegiul special imobiliar trebuia să fie înscris potrivit procedurii stabilite de lege, astfel încât, în lipsa înscrierii, privilegiul avea valoarea unei ipoteci, intrând în concurs cu alte ipoteci cu rang prioritar. Prin urmare, convertirea privilegiilor speciale imobiliare, reglementate în Codul civil din 1864, în ipoteci legale corespunde naturii juridice a acestora, de veritabile drepturi reale de garanție, care confereau prerogativa preferinței și a urmării și în temeiul reglementării anterioare, și nu este de natură să contravină dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile și art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată.

33. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011, se susține că textul de lege criticat modifică un aspect legat de însuși conținutul privilegiului special imobiliar, iar împrejurarea efectuării sau neefectuării formalităților de publicitate nu ar trebui să aibă relevanță în păstrarea rangului de prioritate al privilegiului special imobiliar, dobândit *ope legis*, la momentul nașterii dreptului. Astfel, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, câtă vreme privilegiul este născut sub imperiul vechii reglementări, rangul de prioritate, dobândit *ope legis*, trebuia să rămână același, iar nu să fie transformat în raport cu data înscrierii în registrele de publicitate.

34. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că, în acord cu principiul de drept intertemporal *tempus regit actum*, atât constituirea și conținutul privilegiului, cât și opozabilitatea acestuia sunt supuse legii în vigoare la data nașterii privilegiului, respectiv a efectuării formalităților de publicitate. În același sens, prevederile art. 155 alin. (3), criticate în cauză, dispun că privilegiile pentru care formalitățile de publicitate au fost efectuate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil își păstrează rangul de prioritate dobândit conform legii în vigoare la momentul realizării acestora.

35. Așadar, contrar susținerilor autoarei excepției, Curtea reține că este firesc ca rangul de prioritate al privilegiului imobiliar special să fie dat de momentul efectuării formalităților de publicitate, în deplin acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii civile. Pretinsa „transformare a rangului de prioritate” și, implicit, pretinsa modificare a conținutului privilegiului imobiliar nu reprezintă o transformare, ci o dobândire de rang de prioritate, având în vedere faptul că, în acord cu natura juridică a fostului privilegiu special imobiliar, actuala ipotecă legală, atât în temeiul Codului civil din 1864, cât și al noului Cod civil, dobândirea rangului de prioritate este legată intrinsec de îndeplinirea formalităților de publicitate. Prin urmare, în cazul unui concurs între creditorii ipotecari și un creditor privilegiat, în lipsa înscrierii privilegiului înainte de intrarea în vigoare a Codului civil, rangul acestuia este dat de legea în vigoare la data înscrierii, aferentă regimului juridic al ipotecilor legale.

36. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, având în vedere că nu s-a constatat încălcarea niciunui drept constituțional, Curtea reține că aceste prevederi nu sunt incidente în cauză.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Modern Bau — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 4.105/117/2015 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ghidul de clasificare a informațiilor

în Ministerul Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.16/2016

Pentru aplicarea prevederilor art. 24 alin. (7) și (8) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 din Standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate în România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 585/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 464/2015 pentru aprobarea Listei cuprinzând categoriile de informații secrete de stat, pe niveluri de secretizare, din domeniul de activitate al Ministerului Apărării Naționale,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ghidul de clasificare a informațiilor în Ministerul Apărării Naționale, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.16/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 22 februarie 2016, se modifică și

se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mihai-Viorel Fifor

București, 30 iulie 2018.
Nr. M.122.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN
pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitului anual
pe veniturile persoanelor fizice

Având în vedere dispozițiile art. 107 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 72.088/750.047 din data de 23.07.2018,

în temeiul prevederilor art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitului anual pe veniturile persoanelor fizice, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Referat privind estimarea bazei de impozitare a veniturilor persoanelor fizice”, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Procedura prevăzută la art. 1 se aplică pentru impunerea din oficiu a veniturilor realizate de persoanele fizice în anii 2016 și 2017.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală coordonare inspecție fiscală, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și unitățile fiscale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Ionuț Mișa

București, 31 iulie 2018.
Nr. 1.869.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURĂ
privind stabilirea din oficiu a impozitului anual pe veniturile persoanelor fizice

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

1. Nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal central competent de a stabili din oficiu impozitul pe venitul net anual impozabil/impozitul anual datorat, pe fiecare sursă și categorie de venit, potrivit art. 107 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Cod de procedură fiscală*.

2. Stabilirea din oficiu a impozitului pe venit se efectuează de către compartimentul cu atribuții de gestiune registru contribuabili și declarații fiscale persoane fizice din cadrul organului fiscal central competent, denumit în continuare *compartiment de specialitate*.

3. Prin *organ fiscal central competent* se înțelege:

a) organul fiscal central în a cărui rază teritorială contribuabilul are adresa unde își are domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiește efectiv, în cazul în care aceasta este

diferită de domiciliu, pentru persoanele fizice care au domiciliul fiscal în România;

b) organul fiscal central competent, potrivit legii, pentru administrarea contribuabililor persoane fizice, fără domiciliul fiscal în România.

4. Stabilirea din oficiu a obligației de plată se efectuează pentru fiecare sursă și categorie de venit impozabil, potrivit Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și pentru fiecare an fiscal pentru care nu au fost depuse declarații de impunere, conform legii.

5.1. Stabilirea din oficiu a impozitului anual pe venit se realizează în cadrul perioadei de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale și nu privește perioadele pentru care a fost supus inspecției fiscale.

5.2. Cuantumul impozitului pe venit se stabilește sub rezerva verificării ulterioare, potrivit legii.

6. Compartimentul de specialitate este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea situației fiscale a contribuabilului.

CAPITOLUL II

Identificarea și notificarea contribuabililor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, potrivit legii

SECȚIUNEA 1

Identificarea contribuabililor care au obligația depunerii declarației de impunere, potrivit legii

7.1. Compartimentul de specialitate generează Lista persoanelor fizice care au obligația depunerii declarației de impunere pe baza informațiilor existente în evidența fiscală constituită pe baza datelor declarate de contribuabil, plătitorii de venituri, organizatorii/plătitorii de venituri din jocuri de noroc sau intermediarii/societățile de administrare a investițiilor/societățile de investiții autoadministrate după caz, în funcție de natura venitului realizat.

7.2. La întocmirea listei persoanelor care au obligația depunerii declarației de impunere pentru anul de impunere se au în vedere următoarele surse de informații:

a) deciziile de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit/impozitul anual datorat (formularul 260), emise pentru anul de impunere, pentru următoarele tipuri de venit:

— activități independente — activități de producție, comerț, prestări de servicii sau profesii liberale, pentru care venitul net se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;

— valorificarea drepturilor de proprietate intelectuală, pentru care venitul net se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate sau pe baza cotelor forfetare de cheltuieli, pentru care plățile anticipate nu se stabilesc prin reținere la sursă;

— cedarea folosinței bunurilor pentru care venitul net se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;

— cedarea folosinței bunurilor pentru care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, cu excepția situațiilor în care plățile anticipate au fost recalulate în anul de raportare, ca urmare a rezilierii contractului de închiriere și pentru care impozitul este final;

— activități agricole, silvicultură și piscicultură, pentru care venitul net se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate;

b) declarațiile privind venitul estimat/norma de venit (formularul 220), depuse în luna decembrie a anului de impunere, pentru următoarele tipuri de venit:

— activități independente pentru care venitul net se determină în sistem real sau pe baza normelor de venit, altele decât veniturile din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă;

— cedarea folosinței bunurilor pentru care venitul net se determină în sistem real sau prin utilizarea cotelor forfetare de cheltuieli;

c) declarațiile informative privind impozitul reținut la sursă, veniturile din jocuri de noroc și câștigurile/pierderile din investiții, pe beneficiari de venit (formularul 205), în cazul veniturilor din jocuri de noroc ca urmare a participării la jocuri de noroc la distanță și festivaluri de poker sau în cazul câștigurilor/pierderilor din transferul titlurilor de valoare, din orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și din transferul aurului financiar;

d) declarațiile privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate (formularul 112), în cazul veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul reținut la sursă reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat.

SECȚIUNEA a 2-a

Lista contribuabililor care nu au depus declarația de impunere

8.1. În termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor de impunere, compartimentul de specialitate, prin aplicația informatică, emite Lista persoanelor care nu au depus declarația de impunere, prin compararea Listei persoanelor fizice care au obligația depunerii declarației de impunere cu Lista persoanelor fizice care au depus declarația de impunere.

8.2. Lista persoanelor fizice care nu au depus declarația de impunere cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

— nume, prenume contribuabil;

— cod numeric personal/număr de identificare fiscală contribuabil;

— categoria/categoriile de venit pentru care contribuabilul are obligația declarării;

— statul în care s-a realizat venitul;

— anul la care se referă obligația de declarare.

SECȚIUNEA a 3-a

Notificarea contribuabililor care nu și-au îndeplinit obligațiile declarative, potrivit legii

9.1. În termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor de impunere, pe baza listei persoanelor fizice care nu au depus declarația de impunere, compartimentul de specialitate emite și comunică persoanelor din listă Notificarea privind nedepunerea la termen a declarației de impunere, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.695/2016 pentru aprobarea formularelor privind definitivarea impozitului anual pe venit și a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice, cu modificările și completările ulterioare.

9.2. Organul fiscal efectuează următoarele operațiuni:

— editează, prin aplicația informatică, notificările privind nedepunerea declarațiilor de impunere;

— comunică contribuabililor notificările, potrivit legii;

— înregistrează data comunicării notificării în evidența fiscală.

9.3. Dispozițiile art. 9 din Codul de procedură fiscală se aplică corespunzător.

9.4. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației de impunere.

SECȚIUNEA a 4-a

Actualizarea Listei persoanelor fizice care nu au depus declarația de impunere

10.1. În termen de 15 zile de la data comunicării notificărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor de impunere, compartimentul de specialitate actualizează Lista contribuabililor care nu au depus declarația de impunere, prin eliminarea din aceasta a contribuabililor care, drept urmare a notificării primite, au depus declarația de impunere.

10.2. Actualizarea listei se realizează zilnic, până la finalizarea procedurii de impunere din oficiu și comunicarea deciziilor de impunere din oficiu, pentru fiecare an fiscal.

10.3. În cazul depunerii declarației de impunere de către un contribuabil pentru care a fost începută procedura de stabilire din oficiu a impozitului anual pe venit, compartimentul de specialitate încetează procedura de impunere din oficiu și întocmește un referat aprobat de conducătorul unității fiscale, în care sunt expuse motivele care au condus la încetarea acesteia.

CAPITOLUL III

SECȚIUNEA 1

Stabilirea din oficiu a impozitului pe venit

11. După parcurgerea etapelor procedurale de la pct. 7—10, la sfârșitul fiecărei zile, compartimentul de specialitate generează Lista persoanelor fizice care urmează a fi impuse din oficiu.

12. Lista persoanelor fizice care urmează a fi impuse din oficiu cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

- a) nume, prenume contribuabil;
- b) cod numeric personal/număr de identificare fiscală contribuabil;
- c) categoria de venit pentru care contribuabilul are obligația declarării;
- d) statul în care s-a realizat venitul;
- e) anul la care se referă obligația de declarare.

SECȚIUNEA a 2-a

Estimarea bazei de impozitare

13.1. Estimarea bazei de impozitare se efectuează pe baza următoarelor documente și informații relevante pentru impunere:

a) documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului, referitoare la anul de impunere sau anii anteriori, după caz, din cadrul perioadei de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale:

— declarații fiscale: declarații privind veniturile realizate, declarații anuale de venit pentru asociațiile fără personalitate juridică și pentru entități supuse regimului transparenței fiscale, deconturile privind taxa pe valoarea adăugată;

— decizii emise de inspecția fiscală, pentru anii anteriori;

— decizii de impunere din oficiu emise în anii anteriori;

b) informații de la terți, obținute pe baza declarațiilor fiscale sau în baza schimbului de informații între Agenția Națională de Administrare Fiscală și alte instituții;

c) informații obținute în baza schimbului de informații între Agenția Națională de Administrare Fiscală și autorități fiscale din străinătate;

d) informații despre contribuabilii cu activități și condiții de desfășurare a activității similare;

e) nivelul normei de venit de la locul desfășurării activității, aprobate pentru anul de impunere, corespunzătoare activității desfășurate;

f) contracte privind cedarea folosinței bunurilor;

g) alte informații care au relevanță în procesul de stabilire din oficiu a impozitului pe venit.

13.2. Estimarea bazei de impozitare se efectuează având în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru stabilirea din oficiu a impozitului pe venit, identificându-se acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

13.3. Compartimentul de specialitate decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

14.1. La estimarea bazei de impozitare, compartimentul de specialitate are în vedere următoarele:

a) pentru contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, venitul net anual se determină, potrivit legii, pe baza normei de venit de la locul desfășurării activității, aprobate pentru anul fiscal de impunere, corespunzător activității desfășurate;

b) pentru contribuabilii care realizează venituri din valorificarea drepturilor de proprietate intelectuală, pentru care venitul net se determină pe baza cotelor forfetare de cheltuieli, venitul net anual se determină prin deducerea din venitul brut a cotei de cheltuieli forfetare prevăzute de legislația specifică

pentru anul fiscal pentru care se face impunerea din oficiu. Venitul brut reprezintă venitul bază de calcul al impozitului din declarațiile fiscale depuse de plătitorii de venit.

În situația în care contribuabilul a realizat venituri, în anul de impunere, de la mai mulți plătitori de venituri, organul fiscal însumează venitul bază de calcul determinat pe baza declarațiilor fiscale depuse de toți plătitorii de venit.

c) Pentru contribuabilii care realizează venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, venitul net anual se determină pe baza normei de venit aprobate pentru anul fiscal de impunere, corespunzător grupei de produse vegetale/animale și suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine deținute.

d) Pentru contribuabilii care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, pentru care venitul net se determină pe baza cotelor forfetare de cheltuieli, venitul net anual se determină prin deducerea din venitul brut anual a cotei de cheltuieli forfetare prevăzute de legislația specifică, pentru anul fiscal pentru care se face impunerea din oficiu.

Venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare din contractul încheiat între părți.

e) Pentru contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, venitul net anual se determină pe baza normei de venit aprobate pentru anul fiscal de impunere.

f) Pentru contribuabilii care realizează câștiguri din transferul titlurilor de valoare și orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și pentru transferul aurului financiar, câștigul net anual se determină ca diferență între câștigurile și pierderile înregistrate în cursul anului fiscal respectiv, cumulat de la începutul anului.

Câștigul net anual se stabilește pe baza datelor din declarațiile fiscale depuse de intermediar, societatea de administrare a investițiilor/societatea de investiții autoadministrată sau alți plătitori de venit, după caz.

g) Pentru contribuabilii care realizează venituri din jocuri de noroc pentru care există obligația depunerii declarației de impunere, baza de calcul al impozitului îl reprezintă fiecare venit brut din declarația informativă, aferentă anului de impunere, depusă de organizatorul de jocuri de noroc sau plătitorul de venituri din jocuri de noroc.

h) Pentru următoarele categorii de venituri, pentru care venitul net se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, compartimentul de specialitate estimează venitul net anual pe baza documentelor și informațiilor relevante pentru impunere, prevăzute la pct. 13.1:

— venituri din activități independente;

— venituri din activități agricole;

— venituri din silvicultură;

— venituri din piscicultură;

— venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală;

— venituri din cedarea folosinței bunurilor.

Sumele utilizate pentru impunerea din oficiu se actualizează, pentru fiecare an fiscal cuprins în perioada de analiză, cu indicele de inflație.

Pentru contribuabilii care realizează venituri din activități independente care se regăsesc în nomenclatorul activităților independente pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit sau venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, venitul net anual nu poate fi mai mic decât norma de venit aprobată pentru anul fiscal de impunere, corespunzător activității desfășurate.

i) Pentru contribuabilii care realizează venituri din alte surse pentru care există obligația depunerii declarației de impunere, baza de impozitare se determină pe baza venitului brut din alte surse.

j) Pentru contribuabilii care realizează venituri din străinătate, venitul net anual se determină pe fiecare țară și sursă de venit, după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

14.2. Compartimentul de specialitate întocmește „Referatul privind estimarea bazei de impozitare a veniturilor persoanelor fizice”, prevăzut în anexa nr. 2 la ordin, în care se consemnează elementele care stau la baza stabilirii din oficiu a impozitului pe venit, precum și rezultatul analizei efectuate în scopul stabilirii, din oficiu, a impozitului pe venit.

Referatul se avizează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de conducătorul unității fiscale.

14.3. În cazul în care în evidența fiscală sunt înregistrate pierderi reportate din anii anteriori, potrivit legii, venitul/câștigul net anual impozabil se determină, după caz, prin deducerea din venitul net/câștigul net anual a pierderilor fiscale reportate din anii anteriori. În celelalte cazuri, venitul/câștigul net anual, determinat potrivit alin. (1), reprezintă venit/câștig net anual impozabil.

SECȚIUNEA a 3-a

Stabilirea impozitului anual datorat/ impozitul pe venitul/câștigul net anual datorat

15.1. Impozitul anual datorat/Impozitul pe venitul/câștigul net anual datorat se stabilește de organul fiscal prin aplicarea cotei de impozitare prevăzute de legislația în vigoare pentru anul fiscal pentru care se face impunerea din oficiu, asupra bazei de impozitare stabilite potrivit pct. 14.

15.2. Impozitul pe venitul/câștigul net anual datorat se regularizează cu plățile anticipate datorate pentru anul de impunere, după caz, stabilite de organul fiscal sau plătitorul de venit.

15.3. În situația în care impozitul pe venitul/câștigul net anual datorat rezultat este mai mic decât plățile anticipate, impozitul se stabilește din oficiu la nivelul acestora.

15.4. Dispozițiile art. 96 din Codul de procedură fiscală se aplică corespunzător.

15.5. Înainte de emiterea deciziilor de impunere, compartimentul de specialitate verifică dacă pentru obligațiile fiscale identificate pentru contribuabilii cuprinși în Lista persoanelor fizice care urmează a fi impuse din oficiu au fost depuse declarații de impunere, în vederea încetării procedurii de impunere din oficiu. În această situație se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile pct. 10 din cap. II referitoare la actualizarea listei persoanelor fizice care nu au depus declarația de impunere.

15.6. Pe baza referatului privind estimarea bazei de impozitare a veniturilor persoanelor fizice, compartimentul de specialitate stabilește impozitul pe venit și emite formularul 256 „Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice”, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.780/2017 pentru aprobarea modelului și conținutului unor formulare utilizate în administrarea impozitului pe venit.

15.7. Formularul 256 „Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice” se emite de compartimentul de specialitate în două exemplare, din care:

- un exemplar se comunică contribuabilului;
- un exemplar se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

16.1. În cazul în care, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere din oficiu, contribuabilul

depune declarația de impunere privind obligațiile care au format obiectul acestei decizii, decizia de impunere din oficiu se anulează la data depunerii declarației de impunere, fiind aplicabile prevederile art. 107 alin. (5) din Codul de procedură fiscală.

16.2. Compartimentul de specialitate emite formularul 257 „Decizia de anulare a deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice”, aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.780/2017, în două exemplare, din care:

- un exemplar se comunică contribuabilului;
- un exemplar se păstrează la dosarul fiscal al contribuabilului.

17.1. Formularele „Decizie de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice” și „Decizie de anulare a deciziei de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice” se comunică contribuabilului, în conformitate cu dispozițiile art. 47 din Codul de procedură fiscală.

17.2. În termen de 24 de ore de la primirea informației privind data comunicării deciziilor de impunere din oficiu sau a deciziei de anulare a deciziei de impunere din oficiu, compartimentul de specialitate înregistrează în evidența fiscală data comunicării acestora.

17.3. După operațiunea de la pct. 2 compartimentul de specialitate transmite, automat, prin sistemul informatic, datele privind sumele stabilite prin deciziile de impunere și data comunicării acestora către compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori persoane fizice.

18. În cazul în care contribuabilul depune declarația de impunere privind obligațiile care au format obiectul impunerii din oficiu după termenul prevăzut la art. 107 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, compartimentul de specialitate comunică contribuabilului faptul că sumele stabilite prin decizia de impunere din oficiu se mențin, prin emiterea și transmiterea către contribuabilii a Notificării privind nedepunerea la termen a declarației de impunere conform art. 107 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.695/2016, cu modificările și completările ulterioare.

19.1. În situația în care informațiile și documentele necesare pentru aplicarea procedurilor de impunere din oficiu nu sunt disponibile, compartimentul de specialitate întocmește o listă a persoanelor fizice pentru care nu există informațiile necesare impunerii din oficiu care se găsesc în această situație.

19.2. Lista persoanelor fizice pentru care nu există informațiile necesare impunerii din oficiu cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele elemente:

- nume, prenume contribuabil;
- cod numeric personal/număr de identificare fiscală contribuabil;
- categoria de venit pentru care contribuabilul are obligația declarării;
- anul la care se referă obligația de declarare;
- motivul care a condus la includerea contribuabilului în listă.

19.3. Lista persoanelor fizice pentru care nu există informațiile necesare impunerii din oficiu se transmite, până la data de 31 martie 2019, organelor de inspecție fiscală persoane fizice.

19.4. Lista persoanelor fizice pentru care nu există informații necesare impunerii din oficiu poate fi utilizată de către organele de inspecție fiscală pentru efectuarea de analize ulterioare, iar în situația identificării unor informații și date, utile pentru impunerea din oficiu, acestea vor fi transmise organelor de administrare competente în vederea stabilirii din oficiu a impozitului anual pe veniturile respectivelor persoane fizice.

SIGLĂ**)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Unitatea fiscală *)
 Serviciul/Biroul/Compartimentul
 Nr. /

Referat privind estimarea bazei de impozitare a veniturilor persoanelor fizice

A. Prezentarea situației contribuabilului

1. Datele de identificare a contribuabilului

Nume, prenume
 Cod numeric personal/Număr de identificare fiscală
 Domiciliul fiscal

2. Date privind activitatea desfășurată

2.1. Statul în care s-a realizat venitul
 2.2. Categoria de venit
 2.3. Determinarea venitului net
 2.4. Forma de organizare
 2.5. Obiectul de activitate
 2.6. Codul CAEN
 2.7. Sediul/Datele de identificare a bunului căruia i se cedează folosința
 2.8. Documentul de autorizare/Contractul de asociere/închiriere/.....
 2.9. Data începerii activității / /
 2.10. Data încetării activității / /
 2.11. Data suspendării activității / /

B. Estimarea venitului/câștigului net anual

Nr. crt.	Tipul documentului	Nr. și data documentului	Codul de identificare fiscală al plătitorului de venit	Venit brut/Câștig***) — lei —	Cheltuieli deductibile/Pierdere***) — lei —	Venit net anual/Câștig net anual — lei —
0	1	2	3	4	5	6 = 4 – 5

Aprobat:
 Conducătorul unității fiscale,
 Nume, prenume
 Data

Avizat:
 Șef compartiment specialitate,
 Nume, prenume
 Data

Întocmit:
 Funcție
 Nume, prenume
 Data

*) Se menționează denumirea organului fiscal emitent.

***) Se va folosi sigla organului fiscal emitent.

****) Indicatorii „Câștig”, „Pierdere” se utilizează pentru estimarea câștigului net anual din transferul titlurilor de valoare și orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și pentru transferul aurului financiar.

ACTE ALE COLEGIULUI FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Procedurii privind eliberarea certificatului de conformitate și pentru modificarea Hotărârii Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 6/2018 pentru stabilirea cuantumului cotizației de membru și a unor taxe încasate de Colegiul Fizioterapeuților din România

Având în vedere prevederile art. 4 și art. 11 din Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, coroborate cu art. 5 lit. w), art. 36 lit. x) și art. 39 alin. (2) din Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 679/2017, și prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale,

Consiliul național al Colegiului Fizioterapeuților din România, întrunit în ședința din data de 25.07.2018, emite următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind eliberarea certificatului de conformitate, potrivit art. 5 lit. w) din Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 679/2017, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Articolul 8 din Hotărârea Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 6/2018 pentru stabilirea cuantumului cotizației de membru și a unor taxe încasate de Colegiul Fizioterapeuților din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 12 februarie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Se stabilesc următoarele taxe pe care le încasează filialele/punctele de lucru teritoriale, respectiv

filiala București — Ilfov, ale Colegiului Fizioterapeuților din România:

- a) taxa pentru înscriere/reînscriere în Colegiul Fizioterapeuților din România, în cuantum de 100 lei;
- b) taxa de eliberare duplicat al autorizației de liberă practică, în cuantum de 100 lei;
- c) taxa de eliberare a certificatului de status profesional, în cuantum de 100 lei;
- d) taxa de eliberare a certificatului de conformitate, în cuantum de 100 lei.

(2) Taxa pentru verificarea dosarului în vederea eliberării certificatului prevăzut la alin. (1) lit. d) este în cuantum de 200 lei pentru fizioterapeuții care nu sunt membri ai Colegiului Fizioterapeuților din România la data depunerii cererii.”

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Fizioterapeuților din România,
Elena Căciulan

București, 26 iulie 2018.
Nr. 28.

ANEXĂ

PROCEDURĂ privind eliberarea certificatului de conformitate

Art. 1. — (1) Prezenta procedură prevede modalitatea de eliberare a certificatului de conformitate potrivit art. 5 lit. w) din Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 679/2017.

(2) Procedura se aplică cetățenilor români, cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European, precum și cetățenilor Confederației Elvețiene care au studiat pe teritoriul României și care solicită eliberarea unui

certificat de conformitate, în scopul exercitării, în mod independent sau ca salariat, a profesiei de fizioterapeut, indiferent dacă aceștia sunt sau nu membri ai Colegiului Fizioterapeuților din România.

(3) Certificatul atestă conformitatea studiilor absolvite în România cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale.

Art. 2. — (1) Potrivit art. 5 lit. w) din Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 679/2017, Colegiul Fizioterapeuților din România, ca autoritate română competentă pentru profesia de fizioterapeut, elaborează documentele necesare recunoașterii în alte state membre ale Uniunii Europene, în statele aparținând Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană a titlurilor de calificare de fizioterapeut dobândite în România.

(2) Certificatul de conformitate se eliberează de către Colegiul Fizioterapeuților din România, putând fi solicitat de către cetățenii prevăzuți la art. 1 alin. (2) în baza titlurilor oficiale de calificare în fizioterapie prevăzute la art. 11 din Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, care atestă formarea în profesia de fizioterapeut, dobândite în România și care vor putea să exercite profesia în statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene.

(3) Certificatul se eliberează în limba română și în limba engleză, modelul acestuia fiind prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 3. — Dosarul pentru obținerea certificatului de conformitate include:

a) cererea prin care se solicită eliberarea certificatului de conformitate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2;

b) titlul oficial de calificare în fizioterapie potrivit art. 11 din Legea nr. 229/2016, în original și copie;

c) adeverința de autenticitate a diplomei eliberată de instituția emitentă, în original sau copie legalizată, excepție făcând adeverințele de absolvire a examenului de licență valabile până la eliberarea diplomei de licență, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii, pentru care nu se solicită prezentarea unei adeverințe de autenticitate;

d) anexa la actul de studii (foaia matricolă sau suplimentul la diplomă), în original și copie;

e) act de identitate, în copie conformă cu originalul;

f) dovada de schimbare a numelui, în cazul în care numele înscris pe diplomă nu mai coincide cu cel din actul de identitate, în original și copie;

g) dovada de achitare a taxei pentru verificarea dosarului și eliberarea certificatului de conformitate, conform art. 8 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Hotărârea Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România nr. 6/2018 pentru stabilirea cuantumului cotizației de membru și a unor taxe încasate de Colegiul Fizioterapeuților din România.

Art. 4. — (1) Dosarul se depune personal de solicitant sau prin împuternicit cu procură notarială specială, la sediul din București al Colegiului Fizioterapeuților din România.

(2) Dosarul poate fi transmis și prin curier rapid, achitat de solicitant, la sediul din București al Colegiului Fizioterapeuților din România, cu condiția ca documentele prevăzute la art. 3 lit. b), d) și f) să fie transmise în copie legalizată.

(3) Documentele sunt preluate de membrii desemnați sau de către personalul desemnat al Colegiului Fizioterapeuților din România, care au obligația de a ține evidența documentelor primite și emise și de a le înregistra într-un registru de evidență.

(4) Documentele și datele cuprinse în dosar se prelucrează conform principiilor și obligațiilor care decurg din Regulamentul european nr. 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (*Regulamentul general privind protecția datelor*).

Art. 5. — (1) Termenul de emiteră a certificatului sau de comunicare a deciziei de neemiteră este de 30 zile de la data înregistrării dosarului.

(2) În termen de 10 zile de la data înregistrării dosarului, Colegiul Fizioterapeuților din România verifică existența tuturor documentelor prevăzute la art. 3 și înștiințează solicitantul în cazul în care constată că dosarul nu este complet, situație în care termenul de eliberare se va prelungi corespunzător de la data completării dosarului.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) poate fi prelungit în cazul în care se impun verificări suplimentare ale actelor depuse la dosar.

(4) Dacă în termen de 60 de zile de la transmiterea înștiințării în conformitate cu alin. (2) nu se înregistrează completarea dosarului, atunci Colegiul Fizioterapeuților din România returnează dosarul solicitantului.

Art. 6. — (1) Certificatul se poate ridica de către solicitant personal, de către împuternicit prin procură notarială de la sediul Colegiului Fizioterapeuților din România sau se poate transmite prin curier rapid, cu plata la destinație, serviciul de curierat fiind contractat de către solicitant. În situația contractării serviciului de curierat rapid, solicitantul își asumă eventualele incidente ce pot apărea în timpul proceselor de livrare (pierderi, rătăcirii corespondență, întâzieri etc.).

(2) Certificatul de conformitate care nu a fost eliberat se păstrează în arhiva Colegiului Fizioterapeuților din România cu termen permanent.

Art. 7. — Certificatul de conformitate se eliberează într-un singur exemplar original în care sunt menționate data eliberării și numărul de înregistrare al documentului. La dosarul solicitantului se va păstra doar o copie a acestui document.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta procedură.

COLEGIUL
FIZIOTERAPEUȚILOR
DIN ROMANIA

Colegiul Fizioterapeuților din România

CIF:

Cont IBAN:, deschis la

Sediu social:

Tel:, E-mail:

COLEGIUL
FIZIOTERAPEUȚILOR
DIN ROMANIA

Order of Physiotherapists in Romania

CIF:

IBAN account:, open at

Headquarters:

Phone:, E-mail:

CERTIFICAT DE CONFORMITATE

că diploma în profilul/domeniul se atestă
(actul de studii)

specializarea seria nr., eliberată d-lui/dnei
naționalitatea sexul născut/ă în cu domiciliul în
..... de către cu numărul din, îndeplinește condițiile de
formare prevăzute de art. din Directiva 2005/36/CE, având o durată de ani,
și conferă dreptul de exercitare a profesiei fără alte condiții speciale.

Profesia de fizioterapeut este reglementată în România prin Legea nr. 229/2016 privind organizarea
și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea
Colegiului Fizioterapeuților din România.

Dl./Dna

nu este membru/ă a Colegiului Fizioterapeuților din România

este membru/ă a Colegiului Fizioterapeuților din România și deține Autorizația de liberă practică
nr. eliberată la data de de către Colegiul Fizioterapeuților din România
- prin Colegiul Fizioterapeuților

Prezentul certificat a fost eliberat pentru recunoașterea în statele aparținând Spațiului Economic
European și în Confederația Elvețiană a diplomei menționate.

CERTIFICATE OF CONFORMITY

that the diploma is attested
(the study document)

specialization series no., awarded to nationality
....., gender registry no., on meets the conditions of training
stated by art. of the Directive 2005/36/EC, having a length of studies of years,
and gives directly the right to exercise the profession without any other auxiliary requirements.

The physiotherapist profession is regulated in Romania by Law no. 229/2016 regarding the
organization and exercise of the physiotherapist profession, as well as for the establishment,
organization and functioning of the Order of Physiotherapists in Romania.

Mr/Mrs

is not a member of the Order of Physiotherapists in Romania

is a member of the Order of Physiotherapists in Romania and has the authorisation of free
practice no. released on by the Order of Physiotherapists in Romania
- through the Order of Physiotherapists

This certificate has been issued for the recognition of the diploma
in states belonging to the European Economic Area and in the Swiss Confederation.

Președinte

Colegiul Fizioterapeuților din România

.....

Eliberată la București la/ Done in Bucharest on Nr./No.

C E R E R E
pentru eliberarea unui certificat de conformitate a studiilor

1. Solicitant (Date personale)

Numele și prenumele

Cetățenia

Domiciliul

Telefon

E-mail

2. Solicit eliberarea certificatului de conformitate a studiilor în conformitate cu prevederile Directivei 2005/36/CE, cu modificările și completările ulterioare,
în scopul exercitării profesiei de fizioterapeut/

3. Certific includerea în dosar a următoarelor documente:

Titlul oficial de calificare în fizioterapie potrivit art. 11 din Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, în copie/copie legalizată

Adeverința de autenticitate a diplomei eliberată de instituția emitentă, în original/copie legalizată

Anexa la actul de studii (foaia matricolă sau suplimentul la diplomă), în copie/copie legalizată

Actul de identitate valabil în copie conformă cu originalul

Dovada schimbării numelui (dacă este cazul), în copie/copie legalizată

Copie după dovada plății taxei de verificare a dosarului în vederea eliberării certificatului de conformitate (pentru fizioterapeuții care nu dețin calitatea de membru în Colegiul Fizioterapeuților din România) în cuantum de 200 lei

Copie după dovada plății taxei de emitere a certificatului de conformitate în valoare de 100 lei.

4. Solicit eliberarea certificatului de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE:

Prin ridicare de la sediul Colegiului Fizioterapeuților din România, personal sau prin împuternicit cu procură notarială specială

Transmitere prin curierat rapid, cu plata la destinație, serviciul de curierat fiind contractat de către solicitant.

5. Declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal privind falsul în declarații, că informațiile prezentate în această cerere și documentele incluse în dosar corespund realității.

Data

.....

Numele, prenumele, semnătura

.....

În conformitate cu prevederile Regulamentului european nr. 679/2016 îmi exprim acordul fără echivoc pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul pentru care au fost solicitate.

Data

.....

Numele, prenumele, semnătura

.....

NOTĂ:

Documentele depuse în copie vor purta mențiunea „conform cu originalul”, numele în clar și semnătura solicitantului, cu excepția copiilor legalizate.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

